

БРОЈ 20 • 29. ДЕЦЕМБАР 2020.

ПЛАМЕНКО

СПОРТСКИ
ЖУРНАЛ

САМ СЕ СНАЂИ
*у кући спортски реквизити
и ронађи*

**Увек корак испред
професора**

**Драга
2021.**

**Лекари су
супер бића**

У ЈАНУАРУ НИСМО НИ СЛУТИЛИ ШТА НАС СВЕ ЧЕКА У 2020.

ГОДИНА БЕЗ ПЛАНОВА

ЈАНУАР

Почела је још једна година, година у којој ће број мојих година прећи онај, како кажу, несрећан број (13). Јануар волим због празника, породичних окупљања... Највише веселих лица видим током овог месеца. Таква је и био - срећан, помало хладан, свечан... Почео је са лепим жељама и надањима. Један безбрижан месец у коме су празници и весела прославањани на уобичајени начин. Тада нико није веровао да ће овај вирус из Кине стићи. Правили су се планови за зимовања, журке, екскурзије..

ФЕБРУАР

Почео је зимски распуст. То је овај месец и ове године сврстало у сам врх омиљених месеци. А након двонедељног зимског распуста требало је да се ђаци врате у школске клупе. Нажалост због „непознатог“ вируса то је одложено, са надом да ћемо се вратити у скорије време. Ко не воли продужени распуст?

МАРТ

Почетак марта, Дан Жена, изненађење за мајку и баку. Почетак овог месеца су обележили први концерт мог брата, моји тренинзи, утакмице... Онда, одједном пауза. Нежељена пауза. Као кад вам неко током играња омиљене игре искључи струју. Страх, чуђење, неверица, стрепња... Смртоносни вирус, полицијски час, онлајн настава. Овај страпан вирус пробио се из Кине до Србије. Наша држава је увела превентивне мере тако што је увела полицијски час и затворила школе. Настава на даљину и више слободног времена и није тако лоше.

АПРИЛ

1.април - априлили. Пожелели смо да нам неко каже да је све шала или ружан сан и да вирус не постоји. Чекао сам мајку да ме пробуди мирисом врућих ушטיפака речима: „Устани, седам сати је, закаснићеш у школу“ Чекао - не дочекао. Ни у

овом месецу мере нису попуштале. И даље настава на даљину. Ускршњи и Васкршњи празници били су прослављани у кругу породице. Дружење сведено на дистанцу.

МАЈ

Почели су топлији дани, маме нас да дане проводимо напољу, на игралишту. Још кад би било деце на том игралишту. Не памтим да је мај био тиши. Тренирам у свом дворишту, онлајн. Треба ли да нагласим да то не желим ниједном детету? Први мај један од омиљених празника међу љу-

дица. Вирус је ослабљен и мере су смањене. Одржан је пријемни испит под заштитним маскама као и подела сведочанства и ђачких књижица.

ЈУЛ

Топао, спаран месец. Вратио сам се тренинзима на отвореним теренима са клупским другарима. Из дана у дан чујемо све боље вести. Страх од заразе и затвореност граница нам квари расположење. То је довело до мера које су утицале на то да се откажу летовања. Све што је у јануару планирано није остварено.

боју: зелену-стерилну. Уведене су посебне мере: скраћивање часова на 30 минута, укидање седмог часа, обавезно ношење маске и подела одељења на два дела и строга дезинфекција школских површина.

ОКТОБАР

Увелико се прича и пише о вакцинацији. Ми, деца, немамо став о томе, једино постоји страх од игле. Школска година са пуно рупа. Од оних у нашем знању, до оних у нашем расположењу. Одржан је наш Дан школе на један веома занимљив начин. Креативношћу наставника и ученика направљен је уникатни програм свирања, рецитовања, певања. Опет забрана окупљања и дистанца.

НОВЕМБАР

Лош почетак, пуно лоших вести на самом почетку месеца. Расте број заражених, број жртва, број незадовољних, уплашених... И опет онај СТРАХ! Исти као у марту, ако не и већи. Чари тестирања и чекања резултата смо већ доживели у породици. На крају месеца опет нас чека онлајн настава. Вирус добија на снази и очекивано затварања школа је уследило. Деца су прешла на јавни сервис где ће и завршити прво полугодиште.

ДЕЦЕМБАР

О овом месецу писаћу у футуру. Завршиће се и овај месец у којем ћемо водити борбу са невидљивим, али познатим непријатељем. Добио је он већ доста битака, али неће рат. За крај ове 2020. године, када сат откуца 00:01, дајте да сви пожељемо једну исту жељу! Једино тако можда се и оствари.

дима прослављен је другачије него низ година у назад. Упркос таквим околностима тај дан је обележен у карантину. Мере не попуштају. Ђачке екскурзије су отказане.

ЈУН

Први рођендан без другова. Велики сам за дување свећица али не и да пожелим жељу. Ближи се крај школске године. Задовољан сам успехом и својим радом. На помолу су добре вести - вирус посустаје. Да ли смо победили у овој утакмици? Судија свира продужетак! Јун је један од бољих месеци у којем су прославе дозвољене, али са ограниченим бројем гостију.

АВГУСТ

Уместо купања у Егејском, Јонском или Јадранском мору обилазимо бање и планине наше земље. Најављују други талас вируса. Хоће ли школска година почети на време? У овом месецу је вирус ослабио, социјални живот се побољшао. А деца су кренула са припремама за поллак у школу.

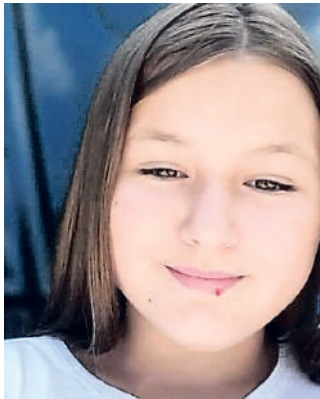
СЕПТЕМБАР

Маскирани септембар и мирис асепсола као највећи утисак месеца. Прескачемо теме о почетку јесења, шареном лишћу и краћим данима. Ово годишње доба има другу

Преглед припремили:
Алекса Ђоковић 8/2
ОШ „Наталија Нана
Недељковић“ Крагујевац
Вук Стојановић,
Емилија Радисављевић,
Марко Савановић 8/2
ОШ „Херој Иван Мукер“
Смедеревска Паланка

ИЗБОР ДОГАЂАЈА И ЛИЧНОСТИ КОЈЕ СУ ОБЕЛЕЖИЛЕ 2020. НИКАДА НИЈЕ БИО ЈЕДНОСТАВНИЈИ

Николина Радовановић

СВЕТ У ЗНАКУ КОРОНЕ И ДОКТОРА

Милица Марковић

На самом крају ове 2020. године направили смо кратку анкету и осврнули се на читаву ову годину. Милица Марковић и Николина Радовановић, ученице 6/5, постављале су питања, а одговарали су ученици из одељења: Александра Радевић, Анастасија Спасојевић, Матеја Поповић, Немања Марковић и Кристијан Васиљевић.

По чему ћете памтити 2020. годину?

Немања: Ову годину ћу памтити по корони.

Матеја: По болести која се раширила по целом свету.

Анастасија: И ја ћу ову годину памтити по пандемији коронавируса.

Александра: Памтићу ову годину по онлајн настави.

Кристијан: Свакако по Ковиду-19 и свим тим мерама.

Немања Марковић

Како бисте описали и оценили њихов рад?

Немања: Сигурно је тежи него претходне године.

Анастасија: Највиша оцена је за њих. Сигурно је тешко и вруће радити у тим скафандерима.

Кристијан: Отежавајућа околност је што су они стално окружени вирусом и сами изложени њему.

Александра: Нема те оцене, коју они треба да добију.

Матеја: Свака част на труду и пожртвованости.

Кристијан Васиљевић

Ко су по вама хероји ове године?

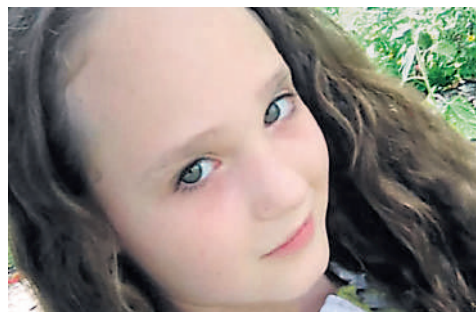
Кристијан: За мене су то лекари.

Немања: Сматрам да су сви медицински радници хероји ове године.

Матеја: Слажем се са претходним одговорима.

Анастасија: По мом мишљењу хероји су доктори који редовно спашавају људске животе.

Александра: Највећи хероји су наравно лекари.

Александра Радевић

Кога бисте издвојили, осим медицинских радника?

Кристијан: Учителие, који и сада раде и иду на посао, као и све ђаке који редовно прате онлајн наставу.

Матеја: Русе који су измислили вакцину и који су пристали да нам је дају.

Анастасија: Наравно оног који је пронашао вакцину.

Немања: Ја се слажем са Матејом.

Александра: Све наставнике који напорно раде са својим ученицима иако су онлајн.

Какве су ваше жеље за нову годину и шта бисте поручили медицинским радницима, за крај ове анкете?

Кристијан: Моје жеље су да нестане корона у следећој години и поручујем медицинским радницима да овако наставе и да се и они чувају.

Александра: Да медицински радници проведу више времена са својом породицом и да се заврши пандемија.

Анастасија: Моје жеље су да пандемија престане и да медицински радници имају што мање посла.

Матеја: Имам само жељу да престане корона и да наставимо нормално да живимо.

Немања: Да што пре заборавимо 2020. годину и сви будемо здрави, а лекари да сакупе снагу и издрже.

Анастасија Спасојевић

Није било дилеме, анкетирани ученици су једногласно изабрали лекаре и остале медицинске раднике за хероје ове године. Нису заборавили тешке услове у којима раде, као и њихову изложеност опасности и ризику да се и сами разболе. Надамо се да ће у следећој, 2021. години лекари имати мање посла и да ће се пандемија зауставити.

**ОНЛАЈН НАСТАВА И РАД
ЊИХОВИХ НАСТАВНИКА У ВРЕМЕ
ПАНДЕМИЈЕ УЧЕНИЦИ ТАКОЂЕ
НАВОДЕ КАО НАЈЈАЧЕ УТИСКЕ У
МИНУЛИХ 12 МЕСЕЦИ**

**Милица Марковић 6/5
Николина Радовановић 6/5
ОШ „Херој Иван Мукер“
Баничина, Смедеревска Паланка**

УСЛЕД ПАНДЕМИЈЕ КОРОНА ВИРУСА ДЕЦА СУ У 2020. ДОБИЛА НОВЕ ИДОЛЕ

ЛЕКАРИ СУ СУПЕР БИЋА

Када кажемо херој - многи људи помисле на нека измишљена бића са неким великим натприродним моћима, али за мене то није тако зато што је 2020. година доказала баш супротно. Ове 2020. то ни су измишљени ликовима из дечјих прича и цртаћа. За мене су хероји доктори и сви остали људи који су ту док траје вирус, сви људи који су у опасности да би сачували нас и наше најдраже. То су људи који свакога дана брину о нама и који су највише изложени опасном вирусу, људи који дају максимум од себе ради нас и нашег здравља.

Многи хероји су баш због тога и изгубили своје животе, своје битке са opakим противником који покушава да нас одвоји од наших највољенијих. Хероји су сви они људи који су од малих ствари направили нешто огромно за човечанство, сви научници који даноноћно раде на томе да пронађу оружје против злог непријатеља који из дана у дан са собом односи све више жртава. Да нема њих остали би жељни пажње, љубави

и загрљаја које нам пружају наши најближи. Свака промена захтева одређени труд, али се тај труд увек и исплати. Да би дошло до промена морамо се сви укључити, иако смо сви свесни да код нас влада страх и кукавичлук, а да ли се неко икада упитао зашто?

Ја мислим да је то због недоречености и страха од осуђивања, због мишљења људи да ако искажу своје мишљење и осећања да ће их људи сматрати мање вредним. Човек осећа и мисли из разлога да би то могао да покаже људима, то нас и чини јачима и вреднијима, а не слабијима. Ми смо творци промена и ми бирамо шта ћемо променити и на који начин ћемо то урадити. Све што ће нам се десити искључиво зависи од нас самих.

ДОК МИ БУДЕМО ЧЕКАЛИ ДЕДА МРАЗА, ДОКТОРИ ЋЕ НОСИТИ СКАФАНДЕРЕ И ПРЕГЛЕДАТИ ПАЦИЈЕНТЕ, БЕЗ ПАУЗЕ, ГОДИШЊИХ ОДМОРА И ПРАЗНИКА

УМЕСТО ДА ПРОВОДЕ ДАНЕ СА СВОЈИМ ПОРОДИЦАМА У ТОПЛИМ ДОМОВИМА, ОНИ СЕ ДАНОНОЋНО БОРЕ ЗА ЖИВОТЕ СВОЈИХ ПАЦИЈЕНАТА

Створите најбољу верзију себе и останите јој доследни. Будимо и ми борци, postanimo хероји, поручује **Теа Цветановић 7/2 из ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“ Крагујевац**

Да ли знате ко су хероји? То су храбри људи који се неуморно боре за свој народ, чак би свој живот дали за спас човечанства. Постоји неколико категорија хероја, и то војници - хероји који државу бране од непријатеља, затим полицајци - хероји који спроводе мир и ред у држави. Њихови животи су стално у опасности и, и једни и други, суочавају се са видљивим непријатељима. Међутим, у свету се појавио један невидљиви непријатељ који је свуда раширио крила и заузима све веће махове. Та опака пандемија сваког дана односи све више људских живота. Овог пута, у борбу са

пандемијом ушли су лекари, медицинске сестре и сво медицинско особље. Месецима покушавају да сузбију тај опаки вирус који не посустаје ни једног дана. Уместо да проводе дане са својим породицама у топлим домовима, они се даноноћно у болницама боре за животе својих пацијената. Борећи се за друге животе ризикују да и сами буду заражени, самим тим да заразе и своје породице. Сваки излечени пацијент је успех за њих, а сваки изгубљени живот велика туга. Ситуација је све тежа, а они све уморнији. Док ми будемо чекали Деда Мраза и славили Нову годину, доктори ће носити скафандере и прегледати пацијенте, без паузе, годишњих одмора и празника. Желела бих да се све ово заврши да се наши хероји врате у један нормалан живот, да сви мирно и безбрижно живимо. На вијам за највеће хероје, медицинске раднике, да победе опаки вирус, да сакупе снагу и издрже. Не само да су они хероји ове године, већ и века, јер не бране једног човека, једну земљу, већ цео људски род, целу планету, напомиње **Александра Радевић 6/5 из ОШ „Херој Иван Мукер“ Смедеревска Паланка, Баничина.**

Лекари су јунаци из стварног живота

Хероји нашег доба

*Медицина, то је наука врло битна,
Било да је превентивна, или можда хитна.
Чине је хероји нашег доба,
Неустрашиви лекари, сестре и техничари.*

*Медицинска сестра за руку пацијента држи
Да високу температуру и болове издржи.*

*То је биће с много воље,
Све чини да нам буде боље.*

*А техничари на терену стижу
Врло брзо, готово у једном трену.
Јуре целог дана и ноћи
И желе баш свима помоћи.*

*Пријемно, то је служба тешка,
Код њих не сме да се деси грешка.
Доктори посао раде врло стручно,
Иако тај посао делује мучно.*

*Свака наредна недеља била је кључна,
А иза ње се крије екипа стручна.
Битка са короном била је тешка
И све што су учинили није била грешка.*

*Херојима нашег доба дужни смо од аплауза
много више,*

*Бар једну песму да ђак напише.
Верујте, епидемија није била шала
Херојима нашег доба велико хвала.*

**Матеја Поповић 6/5
ОШ „Херој Иван Мукер“ Баничина,
Смедеревска Паланка**

ОД НОВЕ ГОДИНЕ ОЧЕКУЈЕМО ДА БАШ У СВЕМУ БУДЕ БОЉА ОД СВОЈЕ ПРЕТХОДНИЦЕ

ДРАГА 2021...

Баци репортери уместо Деда Мраза на крају 2020. писали су долазећој 2021. Пред новом годином су велики изазови, јер цела планета очекује да буде и боља и блажа од ове управо одлазеће.

„Не верујем у Деда Мраза, још када сам са девет година решио мистерију поклона које су родитељи, уместо њега, остављали испод јелке. Такође, тешко ми је да поверујем у чаролију, магију, чуда... Драга 2021. година, дај да променим мишљење! Треба нам мало магије да заборавимо твоју претходницу. Не тражим ти ништа посебно. Само гумицу. Гумицу за брисање! Да обришемо грешке прошле године. Да обришемо вирус који нас уништава, да обришемо тужне погледе, страх, стрепњу и неизвесност. Ако то икако можеш, онда ћеш бити уписана у листу оних најбољих година“, истакао је **Алекса Ђоковић 8/2 из ОШ „Наталија Нана Недељковић“ Крагујевац.**

„Постоји много жеља које имам, али у овим тренуцима моја прва и једина жеља је да сви људи на овом свету буду здрави и срећни. Да ниједно дете не остане без својих родитеља, без дома, да се излече сва деца за која се шаљу СМС-поруке. Да су сви живи и здрави, да нико на свету не постане гладан и жедан. Много туге је завладало у овом свету, чини ми се да се са појавом ове болести, којој ни име не желим да споменем, променио наш живот. Много људи је изгубило своју битку за живот. Деца се све мање друже. Школа која нам је била једино место за дружење и она сада као да је укинута. Полако све престаје. Чини ми се као да се људи све мање и мање воле. Зато те молим, драга 2021. година, да сви имају добра и велика срца, да сви буду добро и здрави, да нестане ова пандемија, људи да се врате сво-

БИЋЕШ НАМ НАЈБОЉА ДРУГАРИЦА АКО НАС ПРОБУДИШ ИЗ ОВОГ КОШМАРА

ЖЕЛИМ ГУМИЦУ ДА ОБРИШЕМО СВЕ ГРЕШКЕ ИЗ ПРЕТХОДНЕ ГОДИНЕ

јим активностима, а сва деца срећном детињству“ пише **Мина Вељковић 5/3 из ОШ „Олга Милошевић“ Смедеревска Паланка.**

„Да ли си икада чула да је историја учитељица живота? Твоја претходница, нимало славна 2020, у целом свету је исписала нова правила живота и донела догађаје по којима ће је људско друштво памтити. Била је тешка, свима, верујем. Желела бих да нам помогне да се изборимо са невидљивим непријатељем. Још мало, кад уђемо у у твоје одаје, надам се да ћемо видеги наду, заједништво и труд на столу здравља. Драга моја дванаестомесечна животна сапутни-

има још неколико дана до ње, и видећемо шта нам она доноси“, јасна је **Елма Харбаш из ОШ „Небојша Јерковић“ Буђановци**

„Не желим још једну овакву годину ни себи, ни другима. Не желим да се радујем нечему што долази ако ће бити исто као до сада. Да је забрањено окупљати се, да је забрањено дружити се, да је забрањено играти се, грлити се, љубити се, да људи живе у страху, да нам бројке са телевизије леде крв, да тр-

це, у овој ситуацији је важно да чинимо добра дела јер ће нам она помоћи да се изборимо са свим проблемима. Наш народ лепо каже - Чини добро, добром се надај“, написала је **Ива Вранић 8/3 из ОШ „Наталија Нана Недељковић“ Крагујевац.**

„Једноставно желим да 2021. година буде као и све остале године пре 2020. Ако ћемо реално, није баш да тражимо пуно, зар не? Мислим, јесте да су жеље поприлично велике, и... можда, али само можда, немогуће. Мислим да је то то што се тиче мојих, а вероватно и свачијих жеља за 2021. годину. Али, као што знате,

говори и улице, сокаци, паркови, буду пусти, да нам часовници служе да нас подсети на полицијски час ... да са бакама и декама разговарамо само преко видео-позива. Да гутамо кнедле при свакој помисли да би нешто могло да им се деси и да слушамо приче како смо баш ми, њихови вољени унуци, претња по њихово здравље и да наши загрљаји и пољупци могу да им нашкоде. Ако може без свега овога, онда драга 2021. добро нам дошла. Бићеш мој доживотни најбољи друг ако нас пробудиш из овог кошмара, поручила је **Стефанија Милетић 8/4 из ОШ „Ђура Јакшић“ Јовац.**

НАДАМО СЕ ДА НОСИШ СВЕ ШТО ЈЕ ОВА ПРЕТХОДНА ЗАБОРАВИЛА УСПУТ

„И сада нестрпљиво очекујем Нову годину, али надам се да у њој неће бити короне. Молим те да у 2021. години не буде заражених и оних који, најжалост, умиру. Желим да је све као и пре, да сви идемо заједно у школу и на тренинге. Хтео бих да са учитељицом и другарима одем на екскурзију и излете. Недостају ми такмичења пливања и атлетике, написао је **Марко Пекез 3/1 из ОШ „Братство јединство“ Сомбор.**

„Мени је 2020. донела најзначајнији поклон, а то је сестра. Срећан сам и захвалан јој. Гледавши вести, схватио сам да није било пуно срећних људи као што сам био ја. Да ли ти, 2021. година, можеш то да промениш? Да ли можеш учинити људе срећнијима, као што је мене учинила моја сестра 2020? Да ли можеш, молим те, донети здравља јер то тренутно целој планети фали, написао је **Милоје Добрић 7/2 из ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“ Крагујевац**

„Хвала ти што си коначно стигла. Надам се да носиш све оно што је 2020. негде заборавила успут. Ма слушај ти 2021. година, хоћу да путујем, да се смејем, да дишем. Ако може без маске и страха онда те примам у загрљај. А ако ћеш све да окренеш наглавачке као и 2020. онда ћу да размислим о оној добродошлицы с почетка писма, поручила је **Миlena Јовановић 7/2 из ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“ Крагујевац.**

ДЕДА МРАЗ ПРВИ ПУТ ДЕЛИ ПОКЛОНЕ У СКЛАДУ СА ЕПИДЕМИОЛОШКИМ МЕРАМА

НОВОГОДИШЊА ЧАРОЛИЈА КАО ЛЕК

Коначно је на врата за-
куцао чаробни месец
у години, празничног
духа, саткан од много љу-
бави, радости, жеља, на-
де, праштања и наравно
маштања, наш познати,
Господин Децембар. Овај
месец је посебан на мно-
го начина, али оно што га
краси и чини јединстве-
ним јесте доброћудни хе-
рој, седе косе и дуге браде,
црвеног одела и широког
осмеха који сваке године
улепша крај претходне и
почетак наредне године,
дивни и мили Деда Мраз.
Због епидемиолошке ситу-
ације, наш вољени Мраз ће
овог пута на неубичајан
начин наградити и поде-
лити поклоне деци која су
била добра и слушала сво-
је родитеље, била вредна у
школи и чинила добра де-
ла. Како би он сачувао сво-
је здравље и здравље свих нас,
он ће ове године
касно у ноћ, када сви буду у
слатком зимском
сну, доставити дуго ишчекиване
поклоне испред кућног прага,
који ће нам улепшати ново
јутро, али нажалост неће бити
у могућности да види нашу
предивну светлуцаву јелку и
окуси дивне чоколадне колачиће.
Следећи пут ћемо обрнути
улоге и нашег хероја наградити

за труд и храброст, дуплом мером топлих и хрскавих колачића, обећава **Марија Везилић III/4 из СШ "22. октобар" Жабаљ.**

„Драги Деда Мразе, Нисам ти писао од прошле године. Верујем да си добро и здраво и да спремаш лепе поклоне које ћеш донети деци. Не знам одакле ћеш кренути са својим ирвасима, да ли са Аљаске, Северног пола, Сиби-

годишњим бојама радости. Не брини за децу, неће се плашити што носиш маску, она су навикла на то, носе их и сама у вртићима и школама. Видео сам да, када путујеш, рукавице увек имаш на рукама и оне ће ти добро доћи да се заштитиш не само од хладноће, него и од Короне. Да живиш у мојој земљи, ја бих ти већ донео пуно белог лука, меда, јабука, лимуна и чаја од мајчине душице да јачаш имунитет. Овако могу једино да те замолим да једеш што више рибе и пијеш витамине и минерале, нарочито витамине Ц и Д3 и минерал цинк. Молим те, мораш да се чуваш када будеш обилазио планету. Поклоне спуштај, као и до сада, кроз димњак, па их остављај у чарапи или поред јелке, док деца спавају. Ако те неко дете сретне, прелажем да будеш на растојању од око два метра. Знаш да ће ти то бити најтеже, али стрпи се ове године, јер ће већ следеће бити вакцина против Короне, па ћеш моћи и ти да је примиш.

Верујем у новогодишњу чаролију. Зато сам сигуран да ћеш здрав и весело завршити своју мисију. Хоћу да верујем да ће та чаролија решити проблем у свету са овим вирусом, јер у бајкама све могуће.

Пуно те поздрављам и видимо се, написао је **Урош Тирнанић из Савремене Гимнзије Београд.**

ПОДСЕТНИК ЗА ДЕДА МРАЗА

Пре поласка на пут да се топло обуче, са собом да понесе пуно воћа и поврћа како би уносио што више витамина. Са собом да понесе маске, не сме да заборави ни марамиче и алкохол за дезинфекцију. Руке редовно да пере топлим водом и сапуном. Због Короне ове године што мање да се грли и љуби са децом ради обостране безбедности, навела је **Ивона Станковић V/3 из ОШ „Олга Милошевић“ Смедеревска Паланка.** Саветујем Деда Мраза да се у кућама деце не задржава дуго, али да попије обавезно шољу чаја и поједе неки колачић, који деца остављају. Деда Мразе, чај да попијеш обавезно. Чај је пун је витамина, а теби треба снаге. Саветујем и ирвасе да буду брзи, али и опрезни у вожњи. Мада, знам да нема гужве на путевима, сви су у својим кућама, али безбедност у саобраћају је јако битна. Иако вирус напада старије људе, верујем да ћеш бити опрезан и јачи од њега, поручила је **Николина Радовановић 6/5 из ОШ „Херој Иван Мукер“ Баничина, Смедеревска Паланка.**

ЈЕДНА НЕОБИЧНА НОВОГОДИШЊА НОЋ У КОЈОЈ ЈЕ СВЕ МОГУЋЕ

УВЕК ВЕРУЈ У ЛЕПЕ СНОВЕ И ЖЕЉЕ

Као и сваке године и ове сам маштала о томе какав ћу поклон добити испод јелке за Нову годину. Шта ми то лепо спремају мама и тата? Стан смо окитили, послужење је спремно, са ТВ-а се већ чула весела атмосфера, али мени је ипак било некако без везе... Због Короне све новогодишње журке су родитељи отказали и сада свако седи код своје куће и чека Нову годину сам. Бедак...

Дуго сам размишљала шта да радим, кад се одједном из ходника зачула мама: "Хајде, спремај се, идемо напоље...". "Куда? питам ја. "Идемо да очистимо снег испред зграде" каже сва озарена док обува чизме и навлачи рукавице. "Баш је нападао, а вечерас је наш ред да очистимо стазе испред зграде! Лопате и метла су у заједничком подруму. Само треба да стрчимо доле и за час ћемо нас троје да завршимо посао." Тата не оклева. Каже то је баш добра вежба. Да се мало покренемо у ово празнично вече. Набацили су осмехе од увета до увета и чаврљају између себе, како је баш лепо што има снега за Нову годину. Она (мама) се сетила како се као мала лепо играла са братом, како су правили Снешка Белића испред зграде, како су се спуштали низ брдашце санкама... А он (тата) се сетио одслужења војног рока, негде тамо у Скопљу, и неке зиме када је пуцало дрво од мраза. А ја? Ја нисам видела ништа занимљиво у целој овој причи. Било ми је хладно и досадно. Снег је вејао као

да се управо изнад наше зграде поцепао неки велики небески џак пун пахуља и да никад неће престати да веје. Пахуље су биле крупне. Једна ми управо паде на длан. Кажу да је свака пахуља јединствена. Дакле, ова сада је мени пала на длан и никада више, ни једна неће бити као ова овде, која се полако топи на мом длану. Из проучавања пахуље, пробудише ме повици маме и тате, да се придружимо... Мој задатак је био да метлом почистим оно што су они разгрнули и тако дам свој допринос. Прсти су ми се већ скочањили и нисам имала намеру да се придружим њиховим чудним идејама како је ово нешто забавно.

Мојих другара ниоткуда. Кошаркашки терен је сада био празан и прекривен снегом. Сви су са-

да били у кућама и играли су игрице или су нешто слично радили у топлини својих домова, а ја сам се смрзавала испред зграде. Из мисли ме прену једна огромна грудва која ме погоди у руку. Убрзо је долетела и друга. Ааааа... Какав је то напад? Побегох иза првог дрвета. Када сам извирила иза дрвета, имала сам шта и да видим. Тата и мама су ми објавили рат грудвама. Брзо сам се тргла и почела да правим чврсте лопте од снега.

испред мене у свом пуном сјају. Пита оно стандардно... „Јеси ли била добра целе године?“. „Па, наравно!“ одговарам ја. А по глави премишљам и схватам да сам заиста била добра по мојим мерилима... Играла сам се са својим другарима без задршке и премишљања. Кући нисам желела да идем, као што је и ред када ти је лепо са друштвом. У школу волим да идем, опет јер су тамо моји другари и зато што тамо свашта ново научимо. Играла сам се са животињама. Мазила сам куце и маце, где и кад год сам стигла. Ваљда је то све добро. Носила сам заштитну маску на лицу. Прала сам руке често и дезинфиковала их алкохолом када смо напољу. Имам одличне оцене. Дакле била сам добра... То што родитељи-ма и баки и деки није све било потаман, нека они објашњавају Деда Мразу, али ја заиста мислим да сам била добра ове године.

Деда Мраз би задовољан мојим одговором и уручи ми поклон. Јес!!! У огромној кутији нешто се клатило тамо - амо док је Деда Мраз машући одлазио у даљину на својим светлуцавим саоницама. Повукла сам један крај огромне, прелепе машине и кутија се растворила. А тамо... Тамо ме је чекало преслатко штене какво сам одувек желела.

Мојој срећи није било краја... Те питоме, сјајне окице, слатке шапице и медени репић. Тако сам

га снажно пригрлила да сам могла да осетим како му куца срце. И баш тада сам се пробудила... Кад тамо уместо куце - моја мама ме грли и каже Срећна Нова година. Управо је поноћ. И док се чују петарде и ватромет напољу тата ме грли и шапуће ми да ћу ове године да добијем

штене које сам толико желела. Ура! Можда Деда Мраз постоји само у машти, али се зато снови остварују! И иако за овај дочек Нове године нисам била са својим другарима, ипак сам имала најбољи провод од свих.

СРЕЋНА ВАМ НОВА 2021. ГОДИНА!

**Анастасија Гојковић III-3
ОШ "Јован Јовановић Змај"
Панчево**

**ПОВУКЛА САМ КРАЈ ЈЕДНЕ ОГРОМНЕ ПРЕЛЕПЕ
МАШНЕ И КУТИЈА СЕ ОТВОРИЛА-ГЛЕДАЛО МЕ ЈЕ
СЛАТКО ШТЕНЕ КАКВО САМ ОДУВЕК ЖЕЛЕЛА**

Е, сада сам и ја већ узвраћала. Грудвали смо се тако неко време. Успела сам да узвратим истом мером. И објавили су предају. Тако да смо кренули кући да се угрејемо, а и ускоро ће Нова година. Легла сам на кревет и ушущкана у покриваче лагано почела да тонем у сан. А тамо ме је чекао нико други до Деда Мраз на правим саоницама које вуку два прекрасна ирваса.

"Хо-хо-хо!" рече он и представи се. Већ сам мислила да Деда Мраз не постоји, кад ево га

#СНАЛАЖЉИВОСТ

КРАЈ ГОДИНЕ ОБЕЛЕЖИО И НОВ ПРОЈЕКАТ
САВЕЗА ЗА ШКОЛСКИ СПОРТ СРБИЈЕ

САМ СЕ СНАЂИ У КУЋИ СПОРТСКИ РЕКВИЗИТ ПРОНАЂИ

У време Пандемије вируса корона, Кризни штаб за заштиту здравља становништва Републике Србије од заразне болести Ковид -19, препоручује физичку дистанцу и смањење контаката. Имајући у виду да физичка активност подиже имунитет и повољно утиче на здравље, Савез за школски спорт Србије и Београдска асоцијација за школски спорт покренула је пројекат „Сам се снађи, у кући спортски реквизит пронађи“.

Пројекат подразумева понуду шест различитих двадесетоминутних програма вежбања ученика средњешколског узраста код куће без или уз помоћ реквизита који се могу пронаћи у кући. Ту су: програм кореографског аеробика, пилатес програм на столицама, вежбе са импровизованом еластичном траком, вежбе у планку, кик аеробик, вежбе снаге са импровизованим теговима.

Видео записи су дистрибуирани наставницима физичког васпитања – учесницима пројекта и такође и објављени и на сајту и свим друштвеним мрежама Савеза, јутуб каналима.

У оквиру овог пројекта, био је отворен и конкурс за ученике „Реквизит и вежба споји и награду освоји“. Конкурс је подразумевао да ученик/ца уз стручне савете свог наставника физичког васпитања осмисли и сними модел вежбања код куће од различитих вежби са или без реквизита. Најбоље програме вежбања Комисија Савеза за школски спорт Србије наградила је вредним наградама

Савез за школски спорт Србије и Београдска асоцијација за школски спорт покренула су заједно пројекат Аутор фотографија: Милета Мирчетић

Детаљ са снимања вежбања

СВИ ЂАЧКИ ТРИКОВИ ТОКОМ ОНЛАЈН НАСТАВЕ

УВЕК КОРАК ИСПРЕД ПРОФЕСОРА

Заједно са доласком вируса корона дошле су и незамисливе промене у начину живота — личног, породног и, наравно, школског. Као и свака изненадна промена, и она је извукла најкреативнију страну сваке особе — како се снађи и извући максимум из новонасталих околности. То је довело до новог начина одласка у школу, онлајн начина, који подразумева употребу савремене технологије, попут апликација Зум, Гугл учионице и Гугл мит. Ђачка домишљатост није одмарала, већ је радила руку под руку са искористишавањем и избегавањем непријатних ситуација.

Деца у ери наставе на даљину можда неће усвојити довољну количину теоријског знања, али ће сигурно више ценити своју слободу. Па тако, прошлог пролећа, схватио сам колико сам заправо слободан. Имам апсолутно право да своје време организујем како желим током читавог дана. Уколико ми се не слуша неки досадан и, по мом личном мишљењу, непотребан предмет, потребно је само да се пријавим да сам на часу, како би професор еви-

дентирао моје присуство, а занимљиве књиге, музика, 334 епизода серије, усисивач, крпе, шерпе, месо и поврће жељно чекају мој час биологије. Настава на даљину ме мотивише да прочитам седамнаест нових књига, да изучим тајне људског ума, да побољшам своју физичку кондицију и, наравно, своје кулинарске вештине. Уз то, схватам и да могу да имам здравије навике спавања, није ми обавезно устајање из кревета у шест ујутру, а предавање из математике за време првог часа звучи боље од сваке Лаковићеве успаванке. Још ако уместо музике преко слушалица слушам час на ком професорка немачког испитује моју најбољу другарицу, добро ми дође да тестирам своје знање шапућући јој тачне одговоре. Осим сувопарног знања језика, брусим своје закржљале вијуге комбинаториком и брзином шапућања и сналажења да у што већој мери помогнем другарици. А како у корак са младошћу иду и брзина и нове идеје, тако смо увек један корак испред професора, били они десет или четрдесет година старији од нас.

Како нас је још учитељица учила, лењир увек треба имати крај себе. Селотејп је неопходан као тоалет папир, па камера никад неће снимити наше ненашминкано сањиво лице, али и поглед ка телефону или гомили одштампаних папира са одговорима из историје и устава, кад је те две алатке покрију. Приметно је и видно интересовање за књижевност, одједном сви читамо лектуру и сви смо разумели све о Хамлету. Повремено се чини да смо се толико вратили у доба Хамлета, да микрофон и камера готово никада не раде, онда када је то потребно. Собе су постале гостионице наших пријатеља, који су посебно добродошли за време усмених и писмених провера знања, мада сви знамо, са мало година иде и мало искуства, па се, готово увек, неки шум чује у позадини, јер нисмо ни свесни колико особа око нас има пса или мачку за кућног љубимца...

Дуња Мићуновић и Арса Петковски
Савремена гимназија